

get i 1980'erne og i 1990'erne. Der blev bygget væsentlig flere i 1980'erne. Det er jo tal, vi også fik til høringen i dag. Så dette, at vi mangler lejeboliger, tror jeg, er årsagen til, at ejerboligerne er blevet så dyre. I det øjeblik vi fik flere lejeboliger, så flere af de ældre flyttede ud af deres parcelhuse, kunne vi hindre, at parcelhusene blev ved at stige i pris, og så blev der større udbud.

Men i denne situation, hvor ejerboligerne er blevet meget dyre, synes jeg, at dette er et udmærket lille bidrag. Det løser ikke alle problemerne. Det tror jeg heller ikke forslagsstillerne havde regnet med, men jeg synes, det er en positiv ting, som vi gerne vil slutte op om.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Gyda Kongsted.

Gyda Kongsted (V):

Jeg takker da for de indlæg, der er kommet.

Først skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at forslaget på ingen måde omhandler fri lejefastsættelse i Danmark. Jeg ved slet ikke, hvordan det kommer ind i den her diskussion, og det er altså heller ikke en del af en valgkamp.

I dagens Danmark tales der p.t. meget om at få gang i mobiliteten i hele boligområdet. Så sent som i dag har Boligudvalget haft en offentlig høring, der skulle belyse dele af området, nemlig lejedelen. Der kom ikke nogen umiddelbare løsninger på problemet, nemlig mangelen på lejeboliger i Danmark og det specielt i de større byer.

Da hele lejesektoren er ganske umulig at komme ind i, prøver unge familier nu fortvivlet at spare op til udbetaling til en ejerbolig. Og det forbyder altså ikke, at man kan bygge sit eget parcelhus for den sum, man sparer op. I og med at man bygger sit eget parcelhus, så udvider man altså boligmarkedet. Det er ikke ensbetydende med, at man skal gå hen og købe sig ind i noget færdigt; det er så også slemt nok.

Umiddelbart skulle det være en let sag, men det er det faktisk ikke i den virkelige verden, for inden man kan spare op til den ønskede udbetaling, skal der jo først betales skat, grønne afgifter, husleje, varme, el, mad, telefon m.v., så selv unge familier med to rimelige og fornuftige mellemindtægter – og jeg kender dem – må se til, at hver gang de har sparet det ønskede beløb op til udbetaling, så er huspriserne lige steget lidt i mellemtiden.

Disse mennesker vil dette beslutningsforslag kunne hjælpe, og det mener forslagsstillerne at vi bør. Det løser selvfølgelig ikke alle boligproblemer i hele Danmark, det er logisk. Det er sådan et lille incitament, en lille del af det og et lille hjørne af det.

I 1993 eksisterede der en god ordening, som jeg husker, for disse mennesker. Jeg var ikke klar over, at der var en ordening fra 1997. Jeg tjekkede med Skatteministeriet for at høre, hvornår denne tilsvarende ordening ophørte, som jeg kunne huske, der gjorde det muligt at spare op på en særlig boligsparekonto, og det er da også denne ordening, der ønskes genindført.

Jeg ved godt, der står ét i bemærkningerne og noget andet foran, som CD bemærkede. Men jeg tænkte på, hvordan jeg skulle lægge det så bredt op, så man ikke lagde sig fast på et eller andet. Man kan diskutere under udvalgsarbejdet, hvilken vej vi så skal gå, for jeg er godt klar over, at renterne i sin tid blev beskattet, og så kom der så en skattefri statspræmie ved siden af til dem, der havde denne boligsparekonto. Men det er ikke noget, der er fastlagt på nogen som helst måde.

I forslaget her foreslås det helt konkret, at en person over 15 år maksimalt vil kunne indskyde 30.000 kr. pr. år på kontoen og i alt højst 200.000 kr., hvortil der er tilknyttet en eller anden form for skattebegunstigelse i en afgrænset periode.

Jeg er godt klar over, at SF og Enhedslisten overhovedet ikke kan støtte det her, for ideologisk er vi simpelt hen så langt fra hinanden. Når der er et eller andet med skat, så slår man fuldstændig bak, og alt skal være alment i Danmark. Men det er så en anden diskussion, vi må have.

Jeg synes bare, at det er trist, at man ikke kan gå ind og hjælpe de her unge familier. Det er unge familier, der bor i en toværelseslejlighed og lige pludselig skal have barn. Det er dem, der er på den, og det er primært dem, vi egentlig godt vil hjælpe med det her. Om vi så kan skrive os ud i at indkredse det og sige, at det skal gælde folk under 30 år eller et eller andet – det skal ikke komme an på det, men det kan vi også tage op under udvalgsarbejdet.

Så jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet måske kan løse lidt op for den forskrækkelse, jeg har hørt fra Socialdemokratiets side, for der er altså behov for, at vi hjælper de her unge familier, der står og skal have deres første baby eller nummer to baby, og som bor i en toværelseslejlighed. Vi kan jo ikke tilbyde dem noget på leje-